

LIGJ
Nr. 121/2013

PËR DISA SHTESA DHE NDRYSHIME NË LIGJIN NR. 7850, DATË 29.7.1994 “KODI CIVIL I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË”, TË NDRYSHUAR¹

Në mbështetje të neneve 81 pika 2 shkronja “d” dhe 83 pika 1 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Në ligjin nr. 7850, datë 29.7.1994 “Kodi Civil i Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, bëhen këto ndryshime e shtesa:

Neni 1

Neni 318 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 318
Koha e çeljes së trashëgimisë

Trashëgimia çelet kur vdes trashëgimlënësi.

Në rastin e shpalljes së personit të vdekur, trashëgimia çelet ditën kur, sipas vendimit gjyqësor, personi konsiderohet i vdekur.”.

Neni 2

Pas nenit 318 shtohen nenet 318/1 dhe 318/2 me këtë përmbajtje:

“Neni 318/1
Vendi i çeljes së trashëgimisë

Trashëgimia çelet në vendin ku ka pasur vendbanimin e fundit trashëgimlënësi. Kur vendbanimi i fundit i trashëgimlënësit nuk dihet, trashëgimia çelet në vendin ku ndodhet e gjithë pasuria e tij ose pjesa kryesore e saj.

Neni 318/2
Ligji i zbatueshëm

Trashëgimia rregullohet sipas ligjit të kohës kur është çelur.”.

Neni 3

Neni 333 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 333
Heqja dorë nga trashëgimia

¹ Përafuar plotësisht me direktivën e Këshillit nr. 86/653/EEC të datës 18 dhjetor 1986 “Për koordinimin e ligjeve të shteteve anëtare që kanë të bëjnë me agjentët tregtarë të vetëpunësuar”, Nr. CELEX 31988L0653.

Heqja dorë nga trashëgimia duhet të bëhet me deklaratë të shkruar, që regjistrohet te noteri i njësisë vendore ku është çelur trashëgimia, ose me deklaratë noteriale të redaktuar nga noteri.

Heqja dorë mund të bëhet edhe me anë të një përfaqësuesi të pajisur me prokurë të posaçme.

Pas regjistrimit të heqjes dorë nga trashëgimia, noteri kryesisht lëshon një dëshmi të re trashëgimie, ku pasqyrohet ndryshimi në rrethin e trashëgimtarëve, si dhe pjesët e tyre takuese, të cilën ia dërgon personit që ka kërkuar lëshimin e dëshmisë fillestare të trashëgimisë.”.

Neni 4

Në nenin 336, fjalët “gjykata e rrethit ku” zëvendësohen me fjalët “noteri i njësisë vendore”.

Neni 5

Neni 343 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 343

Masat për sigurimin e pasurisë trashëgimore

Kur shihet e nevojshme të mbrohen interesat e trashëgimtarëve, të personave që mund të përfitojnë nga disponimet me testament, të kreditorëve të trashëgimlënësit ose të shtetit, noteri i njësisë vendore ku është çelur trashëgimia, kryesisht, ose me kërkesën e çdo të interesuari, bën inventarin e pasurisë trashëgimore.

Noteri që bën inventarin mund të caktojë një person si ruajtës të pasurisë trashëgimore.

Derisa të mos jenë hequr masat e mësipërme, trashëgimtari që mund të ketë filluar nga administrimi i pasurisë trashëgimore, nuk mund ta tjetërsojë atë veçse me lejen e gjykatës.”.

Neni 6

Në nenin 344 bëhen ndryshimet si më poshtë:

a) fjalët “gjykata e rrethit ku” zëvendësohen me fjalët “noteri i njësisë vendore ku”;

b) paragrafi i dytë ndryshohet si më poshtë:

“Shkurtimi i aktit noterial të emërimit të kujdestarit shpallet në Fletoren Zyrtare.”.

Neni 7

Neni 348 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 348

Dëshmia e trashëgimisë

Cilësia si trashëgimtar dhe pjesët takuese në trashëgimi caktohen në dëshminë e trashëgimisë, të lëshuar nga noteri, pas paraqitjes së certifikatës së vdekjes së trashëgimlënësit, sipas rregullave të caktuara në këtë Kod dhe në ligjin për noterinë.

Dëshmia e trashëgimisë ligjore lëshohet nga noteri i njësisë vendore ku ka pasur vendbanimin e fundit trashëgimlënësi. Kur vendbanimi i fundit i trashëgimlënësit nuk dihet, dëshmia e trashëgimisë ligjore lëshohet nga noteri që ushtron veprimtarinë në njësinë vendore ku ndodhet e gjithë pasuria e tij ose pjesa kryesore e saj.

Dëshmia e trashëgimisë testamentare lëshohet nga noteri, pranë të cilit është redaktuar testamenti me akt noterial, apo është depozituar për ruajtje testamenti ollograf ose testamenti i posaçëm. Në rast se i njëjti trashëgimlënës ka lënë më shumë se një testament, dëshmia e trashëgimisë testamentare lëshohet

nga noteri, pranë të cilit është redaktuar apo depozituar për ruajtje testamenti i fundit.

Dëshmia e trashëgimisë testamentare, në rastet kur testamenti ollograf ose testamenti i posaçëm nuk janë dërguar për ruajtje pranë noterit, lëshohet nga noteri që ushtron veprimtarinë në njësinë vendore ku ka pasur vendbanimin e fundit trashëgimlënësi. Kur vendbanimi i fundit i trashëgimlënësit nuk dihet, dëshmia e trashëgimisë testamentare, në rastet kur testamenti ollograf ose testamenti i posaçëm nuk janë dërguar për ruajtje pranë noterit, lëshohet nga noteri që ushtron veprimtarinë në njësinë vendore ku ndodhet e gjithë pasuria e tij ose pjesa kryesore e saj.

Dëshmia e trashëgimisë redaktohet në numër të barabartë me trashëgimtarët e përcaktuar në të. Noteri, në momentin e redaktimit, lëshon dëshminë e trashëgimisë në numër të barabartë me kërkuesit, ndërsa kopjet e tjera të redaktuara ruhen nga noteri dhe mund të tërhiqen nga trashëgimtarët e tjerë, sipas kërkesës së tyre.

Rregullat e hollësishme për lëshimin e dëshmisë së trashëgimisë, si dhe për regjistrimin e testeve të përcaktuara nga ligji për noterinë.”.

Neni 8

Neni 354 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 354

Pjesëtimi i pasurisë trashëgimore bëhet me marrëveshje midis trashëgimtarëve, e cila miratohet me akt noterial.

Nëse trashëgimtarët nuk bien dakord për pjesëtimin e pasurisë trashëgimore, noteri, mbi bazën e parimit të paanësisë, si dhe duke mbajtur në konsideratë rregullat e pjesëtimit të pasurisë, sipas këtij Kodi, i ofron trashëgimtarëve mundësitë ligjore për pjesëtimin e pasurisë trashëgimore dhe arritjen e një marrëveshjeje midis tyre. Në këtë rast noteri i sqaron ata për të drejtat dhe detyrat, si dhe i paralajmëron për pasojat që vijnë nga nënshkrimi i marrëveshjes, me qëllim që të mos dëmtohen interesat e tyre nga mosdijenja e ligjit.

Kur trashëgimtarët nuk bien dakord edhe me zgjidhjet e ofruara nga noteri, pjesëtimi i pasurisë trashëgimore bëhet nga gjykata kompetente për shqyrtimin e padive që rrjedhin nga trashëgimia.”.

Neni 9

Në nenin 546, në fund të paragrafit të dytë shtohet një fjali me këtë përmbajtje:

“Dispozitat për pengun nuk zbatohen edhe në rastet e marrëveshjeve të kolateralit financiar, të cilat rregullohen me ligj të veçantë.”.

Neni 10

Kreu XIII i titullit II të pjesës V ndryshohet si më poshtë:

“KREU XIII AGJENCIA

Neni 950

Dispozita të përgjithshme

Me kontratën e agjencisë, njëra palë merr përsipër, në mënyrë të vazhdueshme dhe me shpërblim, që të lidhë kontratat në një zonë të caktuar, për llogari të palës tjetër.

Secila palë ka të drejtë të marrë nga pala tjetër një kopje të kontratës të nënshkruar prej saj.

Neni 951
Ekskluziviteti

Pala porositëse nuk mund të ketë njëkohësisht më shumë se një agjent në të njëjtën zonë apo për të njëjtin grup klientësh dhe për të njëjtën fushë të veprimtarisë.

Gjithashtu, agjenti nuk mund të trajtojë njëkohësisht, në të njëjtën zonë apo për të njëjtën grup klientësh dhe për të njëjtën fushë, kontratat e disa ndërmarrjeve në konkurrencë midis tyre.

Neni 952
Të drejtat dhe detyrimet e palëve

Agjenti tregtar, në ushtrimin e aktiviteteve të tij, duhet të kujdeset për interesat e porositësit dhe të veprojë me korrektësi dhe mirëbesim për të përmbushur detyrimet e tij. Agjenti tregtar duhet në veçanti:

- a) të përpiqet për të negociuar dhe, kur është rasti, të lidhë kontratat për të cilat është ngarkuar;
- b) t'i njoftojë porositësit çdo informacion të nevojshëm që ai disponon;
- c) të zbatojë udhëzimet e arsyeshme të dhëna nga porositësi.

Porositësi, në marrëdhëniet e tij me agentin tregtar, duhet të veprojë me korrektësi dhe mirëbesim për të përmbushur detyrimet e tij. Porositësi duhet në veçanti:

a) të vërë në dispozicion të agentit tregtar dokumentacionin e nevojshëm që ka të bëjë me kontratat në fjalë;

b) t'i sigurojë agentit tregtar informacionet e nevojshme për përmbushjen e kontratës së agjencisë, veçanërisht të njoftojë agentin tregtar në një afat kohor të arsyeshëm, sapo ai parashikon që volumi i kontratave do të jetë në mënyrë të dukshme më i ulët se ai, të cilin agjenti tregtar do të priste normalisht.

Porositësi, gjithashtu, duhet të informojë agentin tregtar në një afat kohor të arsyeshëm, për pranimin, refuzimin ose mosekzekutimin e një kontrate që agjenti tregtar ka siguruar për porositësin.

Palët nuk mund të shmangen nga zbatimi i dispozitave të këtij neni.

Neni 953
Shpërblimi i agentit tregtar

Në mungesë të ndonjë marrëveshjeje ndërmjet palëve mbi këtë çështje, agjenti tregtar ka të drejtën e shpërblimit që agentët tregtarë, të caktuar për kontratat që formojnë objektin e kontratës së tij të agjencisë, përfitojnë zakonisht në vendin ku ai ushtron aktivitetin e tij. Nëse nuk ekziston një praktikë e tillë zakonore, agjenti tregtar duhet të ketë të drejtën për një shpërblim të arsyeshëm, duke pasur parasysh të gjitha aspektet e kontratës.

Konsiderohen si shpërblim i agentit të gjitha elementet e pagesës që përfiton ai dhe që ndryshojnë sipas numrit apo vlerës së veprimeve tregtare.

Në mungesë të zakoneve të tilla, agjenti tregtar ka të drejtën e një shpërblimi të arsyeshëm, që merr parasysh të gjitha elementet që kanë të bëjnë me veprimin.

Neni 954

Agjenti tregtar ka të drejtën e shpërblimit për kontratat e përfunduara gjatë periudhës së kontratës së agjencisë:

- a) nëse kontrata është përfunduar si rezultat i veprimit të tij;
- b) nëse kontrata është përfunduar me një të tretë, të cilin ai kishte fituar më parë si klient për kontrata të të njëjtit lloj;
- c) nëse ai ka një të drejtë ekskluzive për një zonë gjeografike të caktuar ose një grupi klientësh

dhe kontrata është kryer me një klient që i përket kësaj zone dhe/ose këtij grupi.

Për një kontratë të përfunduar pas përfundimit të kontratës së agjencisë, agjenti tregtar ka të drejtën e shpërblimit:

a) nëse kontrata i detyrohet kryesisht përpjekjeve të tij të kryera gjatë kontratës së agjencisë, pavarësisht se kontratat janë përfunduar në një afat kohor të arsyeshëm, pas mbarimit të kontratës së agjencisë; ose

b) nëse porositësi e një të treti ka qenë marrë nga porositësi ose nga agjenti tregtar para mbarimit të kontratës së agjencisë.

Agjenti tregtar nuk ka të drejtën e shpërblimit nëse ai i detyrohet agentit tregtar paraardhës, përveç kur nuk rezulton nga rrethanat që është e drejtë që shpërblimi të ndahet mes agentëve tregtarë.

Shpërblimi bëhet i pagueshëm në momentin dhe në masën kur paraqitet një nga rrethanat e mëposhtme:

a) pala porositëse ka ekzekutuar kontratën;

b) pala porositëse duhej të kishte ekzekutuar kontratën, në përputhje me marrëveshjen e lidhur me palën e tretë;

c) pala e tretë ka ekzekutuar kontratën.

Shpërblimi merret më vonë kur një i tretë ka ekzekutuar pjesën e tij të kontratës apo do të duhej ta kishte ekzekutuar, nëse pala porositëse do të kishte ekzekutuar pjesën e tij të kontratës.

Shpërblimi paguhet jo më vonë se dita e fundit e muajit që vjen pas tremujorit, në të cilin bëhet i kërkueshëm.

Nuk mund të shmanget me marrëveshje zbatimi i kësaj dispozite në dëm të agentit tregtar.

Neni 955

E drejta për shpërblim mund të shuhet vetëm në qoftë se dhe në masën në të cilën:

a) vendoset se kontrata ndërmjet të tretit dhe porositësit nuk do të ekzekutohet; dhe

b) mosekzekutimi nuk i detyrohet rrethanave që i ngarkohen porositësit.

Agjenti tregtar duhet të rikthejë shpërblimin që ka marrë nëse e drejta për marrjen e tij nuk ekziston më.

Nuk mund të shmanget me marrëveshje zbatimi i kësaj dispozite në dëm të agentit tregtar.

Neni 956

Pala porositëse i dorëzon agentit një ekstrakt llogarie të shpërblimeve që i takon këtij, jo më vonë se ditën e fundit të muajit që vjen pas tremujorit, në të cilin bëhet i pagueshëm. Ekstrakt llogaria duhet të tregojë elementet thelbësore, në bazë të të cilave është kryer përlllogaritja e shpërblimeve.

Agjenti ka të drejtë që t'i jepen të gjitha informacionet, në veçanti një ekstrakt i librave kontabël, që janë në dispozicion të porositësit, të nevojshme për të verifikuar shumën e shpërblimeve të paguara.

Nuk mund të shmanget me marrëveshje zbatimi i kësaj dispozite në dëm të agentit tregtar.

Neni 957

Mbarimi dhe zgjidhja e kontratës së agjencisë

Kontrata e agjencisë me kohë të caktuar kur vazhdon të zbatohet nga palët edhe pas mbarimit të kohës, shndërrohet në kontratë me afat të pacaktuar. Nëse kontrata e agjencisë është me kohë të pacaktuar, secila nga palët mund të tërhiqet nga kjo kontratë, duke njoftuar paraprakisht palën tjetër brenda një afati të caktuar.

Afati i njoftimit paraprak nuk mund të jetë më i shkurtër se një muaj për vitin e parë të kohëzgjatjes së kontratës, dy muaj për vitin e dytë të filluar, tre muaj për vitin e tretë të filluar, 4 muaj për vitin e katërt, 5 muaj për vitin e pestë dhe 6 muaj për vitin e gjashtë dhe për të gjitha vitet në vazhdim. Nëse palët merren vesh për afate paralajmërimi më të gjata, afati i paralajmërimit që duhet të respektojnë pala porositëse nuk duhet të jetë më i shkurtër se afati që duhet të respektojnë agjenti. Përveç kur me

marrëveshje është caktuar ndryshe nga palët, mbarimi i afatit të paralajmërimit duhet të përkojë me ditën e fundit të muajit kalendarik. Të njëjtat rregulla zbatohen dhe për kontratën e agjencisë me kohë të përcaktuar, të shndërruar në kontratë me kohë të papërcaktuar, me kushtin që në llogaritjen e afatit të paralajmërimit duhet të mbahet parasysh afati i mëparshëm.

Në mbarim të kontratës së agjencisë, porositësi detyrohet t'i paguajë agentit një shpërblim në masën dhe nëse:

a) agjenti ka siguruar klientë të rinj për palën porositëse ose i ka zhvilluar dukshëm kontratat me klientët ekzistues dhe pala porositëse ka ende përfitime të konsiderueshme që rrjedhin nga kontratat me këta klientë;

b) pagesa e këtij shpërblimi është e drejtë, duke marrë parasysh të gjitha rrethanat, sidomos shpërblimin që agjenti tregtar humbet dhe që rezultojnë nga veprimet me këta klientë, si dhe nga kufizimi i aktiviteteve të tij profesionale që i detyrohen ekzistencës së një klauzole të moskonkurrencës.

Shuma e shpërblimit nuk mund të tejkalojë një vlerë të barabartë me shpërblimin vjetor të llogaritur nga mesatarja vjetore e shpërblimeve të marra nga agjenti tregtar gjatë pesë viteve të fundit. Nëse kontrata përfshin një afat më të shkurtër se pesë vjet, shpërblimi llogaritet mbi mesataren e periudhës së kontratës. Përfitimi i shpërblimit nuk e përjashton agjentin nga e drejta për shpërblimin e mundshëm të dëmeve.

Agjenti tregtar ka të drejtë për shpërblimin e dëmit që ka pësuar si rezultat i përfundimit të marrëdhënieve me palën porositëse.

Ky dëm rezulton veçanërisht kur mbarimi i kontratës ka ndodhur në kushte:

a) të cilat shmangin agjentin tregtar nga shpërblimi që mund të kishte fituar me përmbushjen në mënyrën e duhur të kontratës, duke i siguruar në të njëjtën kohë porositësit përfitime të konsiderueshme të lidhura me veprimtarinë e agjentit tregtar; dhe/ose

b) të cilat nuk i kanë mundësuar agentit që të rimbursojë kostot dhe shpenzimet që ka bërë për përmbushjen e kontratës, sipas udhëzimeve të porositësit.

E drejta për shpërblim lind, gjithashtu, edhe kur kontrata e agjencisë përfundon si rezultat i vdekjes së agjentit tregtar dhe mund të kërkohej nga trashëgimtarët e tij. Agjenti tregtar humbet të drejtën për shpërblim nëse, brenda një viti nga mbarimi i kontratës, nuk i komunikon porositësit qëllimin për të mbyrtur të drejtat e tij.

Neni 958

Nuk paguhet shpërblim kur:

a) pala porositëse e zgjidh kontratën për shkak të një mospërmbushjeje që i atribuohet agentit, e cila justifikon një zgjidhje të menjëhershme të kontratës;

b) agjenti zgjidh kontratën, përveç rastit kur përfundimi justifikohet nga rrethanat që i atribuohen porositësit, ose për shkak të moshës, paaftësisë ose sëmundjes së agjentit tregtar, për të cilat atij nuk mund t'i kërkohej, në mënyrë të arsyeshme, vazhdimi i veprimtarisë;

c) agjenti nuk përmbush personalisht të drejtat dhe detyrimet që ai ka në bazë të kontratës së agjencisë, por ia kalon ato një pale të tretë.

Neni 959

Palët nuk mund të shmangin, para mbarimit të kontratës, zbatimin e neneve 957 dhe 958 në dëm të agjentit tregtar.

Neni 960

Marrëveshja që parashikon një kufizim të aktiviteteve profesionale të agjentit tregtar pas përfundimit të kontratës quhet klauzolë e moskonkurrencës.

Marrëveshja e moskonkurrencës është e vlefshme kur bëhet me shkrim. Ajo duhet t'i përkasë një

zone gjeografike ose grupi të klientëve, të besuar agentit tregtar, si dhe llojin e kontratave, për të cilat agentit tregtar kishte përfaqësimin, sipas kontratës së agjencisë.

Klauzola e moskonkurrencës është e vlefshme për një periudhë jo më shumë se 2 vjet nga dita e përfundimit të kontratës.

Neni 961

Marrëveshja e garancisë së nënshkruar nga agjenti

Një marrëveshje, me anë të së cilës agjenti garanton që një klient do të paguajë çmimin e mallrave që përbëjnë objektin e kontratës, të cilën e ka negociuar apo përfunduar ai, është e vlefshme vetëm nëse dhe për aq sa ajo është bërë me shkrim, mbulon vetëm kontratat e specifikuara shprehimisht në marrëveshje dhe është e arsyeshme për sa i përket interesave të palëve, sidomos për sa i përket shumës së shpërblimit që përfiton agjenti. Në çdo rast shuma e vendosur si garanci nuk mund të jetë më e madhe se shpërblimi që agjenti do të përfitonte prej kësaj kontrate.”.

Neni 11

Dispozitë kalimtare

Dispozitat për trashëgiminë janë të zbatueshme vetëm për kërkesat për lëshimin e dëshmisë së trashëgimisë, të bëra pas hyrjes në fuqi të këtij ligji. Çështjet gjyqësore me objekt “kërkesë për lëshimin e dëshmisë së trashëgimisë” do të vazhdojnë të shqyrtohen nga gjykata kompetente, sipas ligjit të kohës së paraqitjes së kërkesës.

Dispozitat mbi agjencinë janë të zbatueshme për kontratat e agjencisë, të lidhura pas hyrjes në fuqi të këtij ligji.

Neni 12

Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi më 1 shtator 2013 dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

Miratuar në datën 18.4.2013

Shpallur me dekreten nr. 8130, datë 30.4.2013 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bujar Nishani